

Sygn. akt IV CSK 328/10

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku R. P.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty K., Nadleśnictwa K.

i Województwa P.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 lutego 2011 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 20 listopada 2009 r.,

oddala skargę kasacyjną i zasądza od wnioskodawcy na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 300 zł (trzysta) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 20 listopada 2009 r. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w ten sposób, że oddalił wniosek o zasiedzenie bliżej określonej części działki nr 696/2.

Sąd Okręgowy ustalił, że powstały przed drugą wojną światową jaz młyński na rzece Strzelence został wybudowany nie w korycie rzeki, lecz obok niego /poza nim/ na gruncie, który nie był związany z płynącą wodą. Po wybudowaniu jazu rzeka została skierowana do nowego koryta, na którym ta budowla się znajdowała, natomiast stare koryto zostało „przetamowane” /zasypane/. W oparciu o to ustalenie Sąd Okręgowy wyraził pogląd, że grunt nowego koryta, tj. bliżej określony obszar działki nr 696/2, nie podlega obrotowi cywilnoprawnemu, gdyż pokryty jest powierzchniowymi wodami płynącymi stanowiącymi własność publiczną.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w G. – oparta na obu podstawach z art. 398³ k.p.c. – zawiera zarzut naruszenia art. 9 ust. 1 pkt 4a, 14 ust. 2 ustawy Prawo wodne (tekst jedn.: Dz. U. 2005, Nr 239, poz. 2019 ze zm., dalej: „prawo wodne”), art. 172 k.c., a także art. 385, 386 §§1 k.p.c., i zmierza do uchylenia tego postanowienia w części oddalającej wniosek oraz przekazania sprawy w tej części do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutów skargi kasacyjnej opartych na podstawie pierwszej z art. 398³ k.p.c. sprowadza się do twierdzenia, że Sąd Okręgowy z naruszeniem art. 9 ust. 1 pkt 4a oraz art. 14 ust. 2 prawa wodnego uznał wody pokrywające bliżej określony obszar działki nr 696/2 za wody publiczne w rozumieniu art. 10 ust. 2 prawa wodnego.

Skarżący upatrując naruszenia przytoczonych przepisów pomija, że wskutek ustalonego zagospodarowania rzeki Strzelenki doszło do utworzenia nowego koryta i trwałej zmiany jej biegu, a tym samym trwałego zajęcia spornego gruntu pod wody płynące. Rzeka Strzelenka zaś została wymieniona pod nazwą „Strzelniczka” w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną (Dz. U. z 2003 r. Nr 16, poz. 149), wydanym na podstawie art.

11 ust. 2 i 3 prawa wodnego, pod „poz. 268”, w rubryce „województwo pomorskie”. Co prawda powołane rozporządzenie weszło w życie 19 lutego 2003 r., co jednak nie oznacza, że dopiero od tego dnia wody rzeki Strzelenki, i to na całej długości jej biegu, mają charakter wód publicznych.

Rację przeto ma Sąd Okręgowy, wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, że sporny grunt jako pokryty wodami powierzchniowymi płynącymi stanowi własność właściciela tych wód, tj. Skarbu Państwa, i nie podlega obrotowi cywilnoprawnemu (art. 14 ust. 1, 2 prawa wodnego). Niepodobna bowiem przyjąć, jak tego chciałby skarżący, że na spornym odcinku wody rzeki Strzelenki utraciły charakter płynących wód powierzchniowych. I dalej ubocznie, że twierdzone przez skarżącego „władanie” może być uznane za samoistne posiadanie prowadzące do zasiedzenia.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.